

nguyenthi leyen
May 20 at 9:19 AM

Những bà mẹ cô đơn * Khuyết Danh

Trong gia đình Chị Nhật, nhậm ngày Lễ Mẹ, tại nhà thờ Saint Columban, Linh Mục T. đã làm nhiều người nghe phải ngạc nhiên khi ông kể một câu chuyện về một người Mẹ đã nuôi con mình thành công và tài chính, đã là bác sĩ, đã là kỹ sư, đã là công nhân, những người đã là con trai không nuôi nên một bà Mẹ già.

Đã là nào cũng có lý do để từ chối mà không muốn nhìn thấy Mẹ. Linh Mục T. cũng kể về lúc ông còn ở Chicago, có một lần trong thời tiết lạnh giá, ông đến thăm một bà Mẹ, thấy căn nhà rộng rãi, không có ai, vì hai vợ chồng đã đi làm cả. Đi vào ông quan tâm là thấy trong nhà rất lạnh, bà Mẹ phải mặc hai áo nhậm và giá công. Ông có hỏi bà mẹ tại sao không mua máy sưởi thì bà Mẹ cho biết là không dám vì sợ khi con đi làm về, sợ cảm lạnh là "tên tiều điếu quá!" Những đứa con sang trường kia, có thể chờ đến ngày Lễ Mẹ thì đưa mẹ ra ăn tô phở hoặc gọi điếu ăn thoải mái về nhà, nói: "I love you, mom!" Họ cho thấy vợ y là đã biến phần của một đứa con thành công ở Mẹ đi về người mẹ yêu dấu của mình.

Những bà Mẹ ở đây hiện thân của Mẹ Việt Nam đau khổ: đã hy sinh cả cuộc đời cho con cái, nhưng khi con cái phẫn nộ, bắt bẻ thì họ cũng im lặng chấp nhận cho đến hết cuộc đời.

Có biết bao nhiêu trẻ em học tập trong công đồng Việt Nam hỏi người? Biết bao nhiêu bà mẹ âm thầm, lặng lẽ chịu đựng tất cả những đau khổ từ khi lấy chồng, sinh con, rồi ráng nuôi dạy con nên người, sau đó lại chấp nhận những đứa con bắt hiếp họ như một đấng nam nhi, không hề thấy tiếc than vãn?

Một bà mẹ đã dành dụm bao năm buôn gánh bán bưng để cho con vượt biên một mình; sau đó, khi qua đến Mỹ, thấy con sợ quá, không dám đi ngủ trong phòng mà bỏ vào phòng người dưng điếu trong phòng khách! Một lần, con chửi xù cả hai vợ chồng đã điếu ngay vào đầu mẹ. Bà mẹ kêu lên thì đứa con dẫu cũng sợ hãi trong khi thấy chồng điếu yên, chồng dám nói gì.

Bà mẹ khác, không được cùng chung với con trai, phải thuê phòng của người bạn, vì sức khỏe yếu, lúc nào cũng lo là chết không có ai chôn. Khi nghe nói về bố họ mới nhận thấy, bà có năn nỉ thỉnh con trai đừng tên mua giùm để bà bớt chút tiền già và đóng hàng tháng để mai sau, con có tiền lo hậu sự cho bà, nhưng để con dâu nhận tiền thì không chịu, cho rằng "tiền tiền vô ích, chết thì tiêu, tiền tro xuống biển là xong, chôn làm quái gì cho mất thì đi đi chăm sóc." Bà cười quá, phát bệnh và qua đời. Không biết rồi bà có được chôn cất đàng hoàng theo ý muốn, hay lại bị cô con dâu vứt tro ra biển.

Không hiểu vì sao bà mẹ khi đến thăm con trai, phải ngồi nhìn vẻ chảnh chọe của nó ăn uống ríu rít với nhau, vì con dâu không chịu để thêm một chén cơm mẹ ăn. Mẹ bà mẹ như con như cháu quá, đến thăm con, nhưng sợ con dâu sợ nhọc mót thỉnh thoảng, nên vào tối của đã viết thanh minh: "Mẹ không ăn cơm đâu! Mẹ vào ăn phở xong, còn no đầy bụng. Mẹ chỉ đến cho thỉnh cháu nếm món quà thôi!"

Không hiểu vì sao bà mẹ vì bị đánh để mất chút tiền trên thềm mà bị con nhọc mót tiền bị." Trời đất ơi! Cái thềm của người ta có vài ngàn bạc mà đánh để đánh tháo ra thì có chết không?" Có bà mẹ bị bệnh ung thư, biết là sắp chết, mong được con gái đưa về Việt Nam, nhưng con để thềm cho thỉnh không cho phép, rồi bị biển mất tâm, sợ trách nhiệm. Mẹ phải nhờ người đưa ra phi trường, nhưng người đi cùng chuyên bay chăm sóc cho đến khi về tới nhà. Tối lúc đó đến lúc mẹ mất, con gái lên con rồi, cháu chết cũng thỉnh họ đi thăm mẹ thôi.

Mẹ bà mẹ già trên 70 tuổi rồi, có thỉnh con trai thành công lấy lấy, bị năm căn nhà cho thuê, nhưng bà mẹ phải làm cơm đi giặt rửa, nói đúng ra là đi để vì phải lau nhà, rửa chén, nấu cơm, để có tiền tiêu vặt và để gộp với tiền già, để ăn cho... con trai, mẹ thanh niên ham vui, nhây nhót tung trêu, hai, ba bà về. Mẹ khi gộp bà con, chia cơm họ, bà đã thanh minh: "Y, tôi nghĩ không cũng biết làm gì, thôi thì đi làm cho nó qua ngày, kẻo nhà rỗng quá, mẹ mình buồn lắm!"

Trong một cuộc họp, mẹ bà mẹ đã khóc nức nức vì chia để con gái phải rời, bị bà mẹ mình cô đơn. Bà chỉ có mẹ để con gái duy nhất, thỉnh chết trong trời cõi. Trong bao nhiêu năm, bà đã gộp gánh nuôi con, rồi cùng viết biên với con, thỉnh mang họ nh phúc cho hai mẹ con, ai nghĩ cô con chết đúng 18 tuổi là lấy lấy gộp vali ra đi. Nức mẹ bà đã chia cho thỉnh, nay lại chia họ vì con.

Tôi nhớ ng nhà d... ng lão g... n trung tâm Th... Đô T... N... n, có bi... t bao nhiêu bà m... ngày đêm ngóng con đ... n thăm nh... ng v... n bi... t vô âm tín. M... t bà c... su... t ba năm dài, không bao gi... ch... u b... c xu... ng gi... ng, vì bi... t r... ng ch... ng bao gi... có đ... a con nào đ... n thăm. Bà đã l... ng l... ng n... m su... t ngày trên gi... ng nh... m... t s... tr... ng ph... t chính mình vì đã th... ng yêu con cái quá s... c đ... đ... n tình tr... ng b... b... bê nh... hi... n t... i. Sau ba năm, bà m... t vì các v... t l... , vì n... i u u... t mà nh... ng ng... i chăm sóc bà v... n không bi... t gia c... nh bà nh... th... nào, vì bà không h... nh... c đ... n. Có đ... u ch... c ch... n là khi bà còn là m... t thi... u n... , bà ph... i là m... t m... u ng... i làm cho nhi... u ng... i theo đ... i, quy... n luy... n, tôn sùng. Ch... c ch... n bà đã tr... i qua bao năm tháng th... t t... i đ... p, vì cho đ... n khi m... t, khuôn m... t bà, nh... ng ngón tay bà, và dáng đ... p bà v... n khoan thai, đ... u dàng, pha m... t chút quý phái. Nh... ng t... t c... nh... ng bí... n đó đã đ... c bà mang xu... ng m... m... t cách tr... m l... ng.

M... t bu... i chi... u tháng 5, t... i m... t ti... m ph... Vi... t Nam, m... t m... già đ... ng t... n ng... n bên cánh c... a. Khi đ... c m... i vào, m... cho bi... t m... không đ... i, nh... ng ch... mu... n đ... ng nhìn nh... ng khuôn m... t vui v... , đ... nh... đ... n con mình, đ... a con đã b... bà đi ti... u bang khác, đ... m... v... i đ... a cháu là m... t tên nghi... n r... u, đã hăm đ... a đánh m... hoại. H... n đã l... y h... t ti... n tr... c... p c... a m... , l... i còn xua đ... i m... nh... cùi h... i. Hôm nay, h... n lái xe ch... m... đ... n đ... u ch... , đ... y m... xu... ng và b... o m... cút đi! M... bi... t đi đâu bây gi... ?

Trong m... t căn phòng đ... u tr... t... i b... nh vi... n ung th... , m... t bà c... đã gào lên n... c n... khi ng... i b... nh n... m bên đ... c chuy... n đi n... i khác. "Bà... i! Bà b... tôi sao? Bà... i! Đ... ng đi! Đ... ng b... tôi n... m m... t mình! Tôi s... l... m, bà... i!" Nh... ng ti... ng kêu, ti... ng khóc n... c ngh... n đó l... p đi l... p l... i làm ng... i b... nh s... p chuy... n đi cũng khóc theo. Ng... i y tá cũng khóc l... ng l... . Anh con trai c... a ng... i s... p đi xa, không c... m đ... c gi... t l... , cũng đ... ng n... c n... . C... căn phòng nh... ng... p n... c m... t. M... u tr... ng c... a nh... ng t... m tr... i gi... ng, m... u tr... ng c... a t... m áo cánh c... a bà c... nh... nh... ng t... m khăn li... m, t... nhiên sáng lên, bu... n bã. Bà c... n... m l... i đó đã không có đ... a con nào... g... n đây. Chúng đã m... i đ... a m... i n... i, nh... nh... ng cánh chim không bao gi... tr... l... i.

Trên đ... i l... Bolsa, th... nh tho... ng ng... i ta th... y m... t bà m... già, đ... y chi... c xe ch... trên ch... a đ... y đ... linh tinh. M... ch... có m... t cái nón lá đ... che n... ng che m... a. Khuôn m... t kh... c kh... c... a m... nh... nh... ng đ... ng rãnh bùn l... y n... c đ... ng, đầu đó... ch... C... u Ông Lãnh, Th... Thiêm, g... n b... n Ninh Ki... u, B... c M... Thu... n hay... g... n c... u Tràng Ti... n, Ch... Đông Ba?

M... đi v... đâu, h... i M... ? Nh... ng đ... a con c... a m... gi... ch... c đang vui v... y trong nhà hàng nào đó, đón m... ng ngày L... M... .

(Ngu... n: DaiHocVanKhoaSG@yahoo.com)

Virus-free. www.avast.com
